

dipedidae, maar wie meende dat KRUSEMAN nu verder de studie van Tendipedidae als zijn levenstaak zou beschouwen, is bedrogen uitgekomen, want zijn belangstelling voor andere insekten was veel te groot om al zijn tijd aan één familie te besteden.

In die jaren tussen 1933 en 1941 leek hij soms wel erg van de hak op de tak te springen, maar later kregen wij in de gaten, dat hij systematisch bezig was en de collecties van het museum en zijn eigen kennis te verrijken. Daartoe bood het kleine bedrijfje, dat de afd. Entomologie van het Zoöl. Museum toen nog was, alle gelegenheid. Nu eens moest er orde worden geschapen in de collectie Coleoptera, dan weer moesten nieuwe verzamelingen bij de Lepidoptera of Hymenoptera althans worden ingeschoven en tussen alles door verleende hij assistentie aan de bibliothecaris van de N.E.V. Soms ook sloeg hij opeens aan het verzamelen van — in het Museum — verwaarloosde groepen, b.v. Psocoptera en Mallophaga en ik herinner mij een zomer, waarin hij bladluizen verzamelde.

Zowel revisies van museumcollecties als eigen vangsten gaven aanleiding tot een groot aantal mededelingen op onze vergaderingen en publicaties in de Ent. Ber.

Dikwijls hield zo'n nieuw onderwerp verband met het werk van anderen, want zijn hulpvaardigheid kende nooit grenzen en hij is gemakkelijk enthousiast te maken. Ouderen onder ons herinneren zich nog het jarenlange onderzoek, samen met VAN DER WIEL, van de insektenfauna in mollenesten. In maart 1941 kwam aan dat alles voorlopig een einde door een ziekbed, dat lang zou duren, maar tenslotte nog zeer bevredigend verliep.

Eigenlijk kwam hierdoor zelfs weer meer lijn in zijn entomologische werk want toen hem vergund werd weer met mate naar insekten te kijken, verhuisde de gehele hommelfcollectie naar Hoog Laren en werd de grondslag gelegd voor een specialisatie, die blijvend zou zijn en de hommelfcollectie van het Amsterdamse museum tot een van de rijkste ter wereld heeft gemaakt. Niet in de laatste plaats doordat zijn specialistische relaties er toe leidden, dat de gehele collectie-VOGT in Amsterdam terecht kwam.

Wie hem in de laatste jaren met sprinkhanen bezig zag, zal wellicht die trouw aan de hommels betwijfelen, maar ten onrechte. Het sprinkhanen verzamelen was meer een reactie op de toestand, waarin hij indertijd de Orthoptera-collectie van het museum had aangetroffen, een reactie, die wat uit de hand is gelopen.

KRUSEMAN is stellig voornemens zijn werk aan de hommelfcollectie tot een goed einde te brengen, wij wensen hem voor dit, en menig ander werk, nog vele jaren.

De Redactie sluit zich gaarne bij de goede wensen van onze Voorzitter aan. De in dit nummer gepubliceerde artikelen zijn bedoeld als een hommage aan Dr. KRUSEMAN van zijn naaste medewerkers.

Endeis flaccida Calman, 1923, in Florida: a pycnogonid new to the Atlantic Ocean

by

JAN H. STOCK

Zoological Museum, University of Amsterdam

In HEDGPETH's classical monograph (1948) on the Pycnogonida of the western

North Atlantic and the Caribbean, only a single species of *Endeis* is mentioned, viz., the widely distributed *E. spinosa* (Montagu, 1808). A second species of *Endeis* should be added to those known from the Atlantic coast of the United States. This species, *Endeis flaccida* Calman, 1923, has been found at several localities in Florida. The first specimen that came to my notice, was kindly placed at my disposal by Dr. L. B. HOLTHUIS, of Leiden, in 1960. On my request, he collected more material in later years, and arranged also the loan of some *Endeis* samples preserved in the University of Miami Marine Laboratory. Thus, through his appreciated cooperation, I could study specimens from the following localities in Florida:

1 ♀, 1 ♂. Channel between Virginia Key and Key Biscane, 8 March 19... (year not mentioned on label) (UMML 37:51).

1 ♂ juv. From grassflat in front of Marine Lab., Virginia Key, Biscane Bay, 2 Feb. 1959 (UMML 37:8).

1 ♀. Bear Cut, Key Biscane, Miami, 9 Jan. 1965 (RMNH).

1 ♀. Bear Cut, Virginia Key, on *Thalassia*, depth 0—1 m, 23 Dec. 1964 (RMNH).

1 ♀. Same locality, 15 Sep. 1960 (RMNH).

1 ♀, 1 ♂. Same locality, depth 0—1½ m, 2—4 Sep. 1963 (RMNH).

These records do not only constitute an addition to the fauna of the United States, but to the whole Atlantic Ocean. All previous records of *E. flaccida* are from the Indo-West Pacific region: Madras (CALMAN, 1923), Sunda Sea (Siboga Station 310 — LOMAN, 1903, 1908), Aden Harbour (STOCK, 1968). Like *Endeis mollis* (Carpenter, 1904), which was also originally described from the Indian Ocean, *E. flaccida* apparently has a circumtropical distribution.

References

- CALMAN, W. T., 1923. Pycnogonida of the Indian Museum. *Rec. Ind. Mus.*, 25 (3): 265—299.
- HEDGPETH, J. W., 1948. The Pycnogonida of the western North Atlantic and the Caribbean. *Proc. U.S. natn. Mus.*, 97 (3216): 157—342.
- LOMAN, J. C. C., 1903. Eenige mededelingen over de Pycnogoniden der Siboga-Expeditie. *Tijdschr. Ned. dierk. Ver.*, (2) 8: XXIX.
- , 1908. Die Pantopoden der Siboga-Expeditie. *Siboga Exped. Monogr.*, 40: 1—88, pls. I—XV.
- STOCK, J. H., 1968. Pycnogonida collected by the Galathea and Anton Bruun in the Indian and Pacific Oceans. *Vidensk. Medd. Dansk naturb. Foren.*, 131: 7—65.

Colofon

De oude Wet van de Entomologische Vereniging rekende allerlei buitenbeentjes onder de Geleedbenigen, zoals de zeespinnen, tot de „Entomologie”. Dr. Gideon KRUSEMAN zelf wees mij destijds op deze maas in de Wet, zodat hij het nu aan zichzelf te wijten heeft dat ik aldus een bijdrage lever tot dit aan hem opgedragen nummer van de Entomologische Berichten. Natuurlijk wil hij dit afdoen met de tekst uit het Boek Prediker (1:2), maar hij passe op, hetzelfde boek keert zich tegen de Muscoloog (2:26) “...want Hij geeft wijsheid en wetenschap... maar den zondaar geeft Hij bezigheid om te verzamelen... dit is óók ijdelheid”. Misschien zijn dan ook de regelen van — is het BILDERDIJK? — toepasselijker op onze relatie: „Minnaar, zoo ik zelf ook was,
van *Endeis*' gratiën
en een goed glas”